

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010379
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914010379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 21. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného I. Y. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo 16. 10. 2014, sp. zn. 3T 99/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo 16. 10. 2014, sp. zn. 3T 99/2014 vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. Y. o d s u d z u j e podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému trest prepadnutia veci: 9 ks nožov.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 16. 10. 2014, sp. zn. 3T 99/2014 bol obž. I. Y. uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 01.02.2014 v popoludňajších hodinách v Q., na ulici G. Y. XX/XX v byte N. C. v podnapitom stave, po predchádzajúcej hádke napadol N. C., ktorého dvakrát bodol v obývačke nožom o dĺžke čepele najmenej 8 cm, silou menšej až veľkej intenzity do pravej strany hrudníka a jedenkrát do chrbta vpravo, okrem toho mu spôsobil nožom tri povrchové rezné ranky na pravej ušnici, na ľavom zápästí a na hrudníku vpravo a dve drobné kožné odreniny na hrudníku a bruchu uprostred a okrem toho mu spôsobil počas bitky začervenanie kože v temennozáhľavnej oblasti s nepatrným krvným výronom v mäkkých lebečných pokrývkach hlavy, krvné podliatiny na vnútorných plochách obidvoch ramien, krvnú podliatinu na pravom bedre a kožnú odreninu na pravom predlaktí a v kúpeľni ho hodil do vane, kde bol nájdený dňa 02.02.2014 ponorený tvárou vo vode, ležiac na chrbte, pričom vykonanou súdnou pitvou bolo zistené, že bezprostrednou príčinou smrti bolo udusenie utopením a spôsobené zranenia, pri ktorých došlo aj k poraneniu hrudnej steny, prerezaniu 7. rebra, k poraneniu pľúc, bránice a pečene by si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti 6-12 týždňov.

Za to mu okresný súd podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na ust. § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci a to 9 ks nožov, s tým, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., F. XX, škodu vo výške 388,00 Eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a priznanie sa obžalovaného, bolo potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu spôsobil poškodenému smrť z nebanlivosti.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. 10. 2014, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že vo vykonanom konaní neboli preukázané tvrdenia uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že skutok sa stal tak, ako to popísal obžalovaný, keď sa tento vrátil do bytu poškodeného, kde mu poškodený otvoril dvere, kde už bol napadnutý poškodeným C. a tu došlo k potýčke medzi nimi, pričom poškodený C. držal v ruke nôž a týmto útočil na obžalovaného. Obžalovaný pravdivo a objektívne popísal priebeh incidentu s poškodeným, nevedel sa vyjadriť k tomu, ako došlo k pichnutiu nožom poškodeného, keďže spolu zápasili. Taktiež uviedol, ako udrel rukou poškodeného a odsotil ho cez otvorené dvere smerom do kúpeľne, pričom poškodený spadol chrbtom do vane, na čo obžalovaný spanikáril a z bytu odišiel. Mal za to, že konal v inkriminovanom čase v stave nutnej obrany, pretože útok zo strany poškodeného neustále trval a on sa pred týmto útokom bránil. Ďalej poukazoval, že boli naplnené podmienky nutnej obrany, nakoľko útok zo strany poškodeného bol vedený zbraňou, teda nožom a iniciatíva viesť útok vychádzala od poškodeného, ktorý bol v stupni ťažkej opilosti a bolo ho treba považovať za útočníka, pričom obrana zo strany poškodeného bola intenzívna v snahe ubrániť sa. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že tento konal v nutnej obrane.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, pochybil jedine v tom smere, keď nie dôsledne sa riadil zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny i trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na I. Y. obžalobu dňa 6. 6. 2014 pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, poškodenú V. Y., svedkov G. W., N. M., I. W., N. Y., V. R., N. Y., J. Y., znalca z odboru zdravotníctvo - psychiatria I. G., svedka I. U., M. H., N. U., znalkyňu z odboru zdravotníctvo - patológia I. K. a znalkyňu z odboru zdravotníctva - patológia I. D. D..

Od začiatku trestného stíhania, ako aj na hlavnom pojednávaní obžalovaný v podstate zhodne opisoval priebeh skutku, keď uvádzal tie skutočnosti ako aj vo svojom odvolaní. Uvádzal, že kritického dňa došlo k slovnej hádke s poškodeným C., u ktorého bol, pričom od neho odišiel, no rozhodol sa vrátiť do jeho bytu z dôvodu, že si tam zabudol CD-čka a nôž, pričom po príchode do bytu došlo k potýčke a bitke medzi nimi, ktorá vyvrcholila tým, že on poškodeného udrel tak, že tento spadol do vane celým telom, pričom mu z vane trčali len nohy, na čo obžalovaný spanikáril a z bytu ušiel.

Ďalší svedkovia, ktorí prišli do styku s poškodeným v podstate opisovali len skutočnosti, ktoré sa udiali pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku. Poškodená V. Y., sestra N. C. spolu so svedkyňou G. W. opisovali skutočnosti ohľadne nájdenia poškodeného, ktorého našli utopeného kritického dňa vo vani. Ďalší svedkovia N. M. a I. U. uvádzali skutočnosti len ohľadom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným pred skutkom.

Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, keď vo veci bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva - odvetvie súdne lekárstvo, keď znalci popísali aké zranenia poškodený utrpel, teda dve bodné rany, ktoré zasiahli pľúca, bránicu a pečeň s vyžiadanim si doby liečenia PN 6 až 12 týždňov, pričom bezprostrednou príčinou smrti bolo udusenie sa utopením. Znalci z odboru zdravotníctva - psychiatria nezistili u obžalovaného žiadne duševné ochorenie, ktoré by obžalovaného vyvíňovalo zo spáchaného trestného činu, zistili len systematický abúzus alkoholu a abúzus kanabinoidov, ktoré však nemajú charakter rozvinutej závislosti. Vo veci taktiež bola vykonaná domová prehliadka, rekonštrukcia trestného činu, kde obžalovaný popísal akým spôsobom došlo k napadnutiu poškodeného a k vzájomnej bitke medzi obžalovaným a poškodeným.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu v tom smere, keď tento konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný mal úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, ktorá bola spôsobená dvoma bodno-reznými ranami do oblasti tela, pričom PN by nepresiahla 12 týždňov a inému spôsobil smrť z nedbanlivosti. Nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že tento konal v nutnej obrane. Treba poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že celú konfliktnú situáciu vyvolal obžalovaný tým, že po rozchode s I. U., keď s týmto odchádzali z bytu poškodeného sa rozhodol vrátiť do bytu poškodeného z dôvodu, že si tam zabudol CD-čka a nôž. Obžalovaný mohol predpokladať, že tu vznikne ďalší konflikt, pretože pokiaľ bol v byte pred napadnutím, už tu bol slovný konflikt medzi obžalovaným I. Y. a poškodeným N. C.. V prípade, že by obžalovaný odišiel domov, mohol konfliktu zamedziť.

Taktiež je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný viedol dôrazný útok voči poškodenému o čom svedčí aj znalecký posudok o pitve poškodeného, z ktorého je zrejmé, že poškodený utrpel dve bodné rany na pravej strane hrudníka spôsobené tým istým bodno-rezným nástrojom (nôž alebo dýka o dĺžke čepele najmenej 8 cm), pričom čepeľ zraňujúceho noža bola spredu do hrudníka a zozadu do chrbta poškodeného bodnutá väčšou razanciou a prudkosťou, pričom o veľkej intenzite útoku nasvedčuje najmä prienik čepele zraňujúceho bodno-rezného nástroja cez siedme rebro do hrudníka. Pokiaľ ide o obžalovaného z fotodokumentácie jeho tela (na č.l. 190 a 191) je zrejmé, že tento neutrpel žiadne vážnejšie zranenia tela a utrpel len škrabance na spodnej časti krku pravej ruky, ľavej ruky a nad pupkom. Možno tak jednoznačne povedať, že útok bol vedený väčšou intenzitou zo strany obžalovaného na telo poškodeného. Sám obžalovaný v tomto smere neuvádza zo svojej strany útok na telesnú integritu poškodeného, z čoho možno vyvodiť záver interpretovať celú bitku a napadnutie v prospech obžalovaného.

Skutková podstata trestného činu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. je založená na tom, že páchatel' z nedbanlivosti spôsobí ťažší následok, t.j. inému smrť. Páchatel' si smrť obete nemusí želať, aj keď mal v úmysle ublížiť inému na zdraví alebo spôsobiť ťažkú ujmu. Obeť usmrtiť nemusí chcieť, ba dokonca nemusí ani vedieť, že na základe jeho konania smrť môže nastať, ale vzhľadom na okolnosti a svoje pomery tak mohol a mal predpokladať.

Jediné pochybenie vidí krajský súd v tom, že obžalovanému bol uložený trest, kedy nie dôsledne prihliadol na zákonné ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd dostatočne neprihliadol na tú skutočnosť, že obžalovaný doteraz bol síce jedenkrát súdne trestaný, o čom svedčí odpis registra trestov, ako aj pripojený spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT 38/2013. Z trestného rozkazu okresného súdu je zrejmé, že I. Y. bol odsúdený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keď skutky spáchal tak, že v dvoch prípadoch sa vlámal do objektov odkiaľ odcudzil tam nájdené veci a spôsobil škodu 1 600,- eur. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Zákonodarca pri trestnom čine zabitia určuje sankciu od 7 do 10 rokov. Okresný súd obžalovanému ukladal trest pri hornej hranici trestnej sadzby vo výmere 9 rokov. Krajský súd má za to, že v osobe obž. I. Y. sa nejedná o obzvlášť závažne narušeného páchatel'a, čo vyplýva aj zo znaleckých psychiatrických a

psychologických posudkov. Za tohto stavu postačí na jeho prevýchovu vplývať uložením trestu v strede trestnej sadzby. Z týchto dôvodov mu preto krajský súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne.

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, keď podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s prihliadnutím na závažnosť trestného činu, keď jeho náprava bude lepšie zaručená ako v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému bol súčasne uložený v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. aj trest prepadnutia vecí a to 9 ks nožov, pretože tieto boli použité na spáchanie trestného činu. Vlastníkom prepadnutej veci podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa stal štát.

Krajský súd nezistil pochybenie vo výroku o náhrade škody, keď poškodenej V. Y. bol priznaný nárok na náhradu škody vo výške 388,00 eur.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.